

A KERESZTÚT ÁLLOMÁSAI

Elmélkedések az *Igaz Élet Istenben* üzenetek alapján

Jézus mondja:

Én Isten vagyok, teremtmény, légy ott Keresztutam Állomásainál; csak Énrám vágyakozz minden Állomásnál; ott állok minden Állomásnál; ott leszek Keresztutam Állomásainál, és azt akarom, hogy légy ott, azt akarom, hogy hajts térdet minden Állomásnál. (1987. május 29.)

Minden keresztúti állomás előtt a következő imák közé foglaljuk az egyes elmélkedési részeket:

*Imádunk téged Krisztus és áldunk Téged,
mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!*

***** Elmélkedés *****

Mi Atyánk ...

Üdvözlégy Mária ...

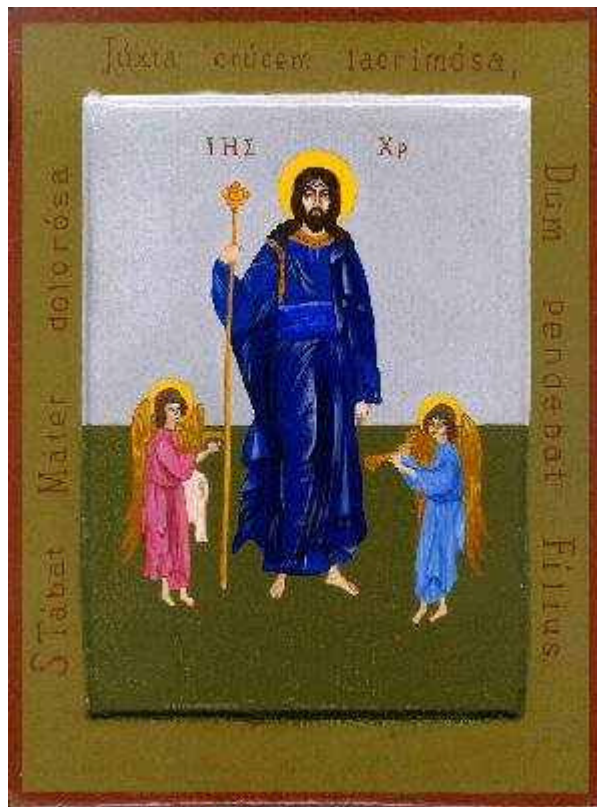
Könyörülj rajtunk Uram!

Könyörülj rajtunk!

1. Jézust halálra ítélik

(Mt 27,26; Mk 15,15; Jn 19,16)

Hamarosan, és ez a te „hamarosanod”, amikor saját véredben fogsz ázni, Én mint Bíró emlékeztetni foglak arra a vérré, amivel akkor szennyeztetted be kezedet, amikor sokaknak megtiltottad, hogy Szavam Emlékeztetőjén keresztül kapják meg kegyelmeimet. Olyanok vagytok, mint a rómaiak. Tövissel koronáztok nap mint nap. Ti is azt mondjátok majd, amit Pilátus? „Ártatlan vagyok ettől a vértől!” És megmossátok illatosított vízben kezeteiket? Ti nem akarjátok elfogadni a halál ellenszerét, nem akarjátok elismerni Szavamat, amelyet Szentlelkem által adok napjaitokban... (1995. január 19.)

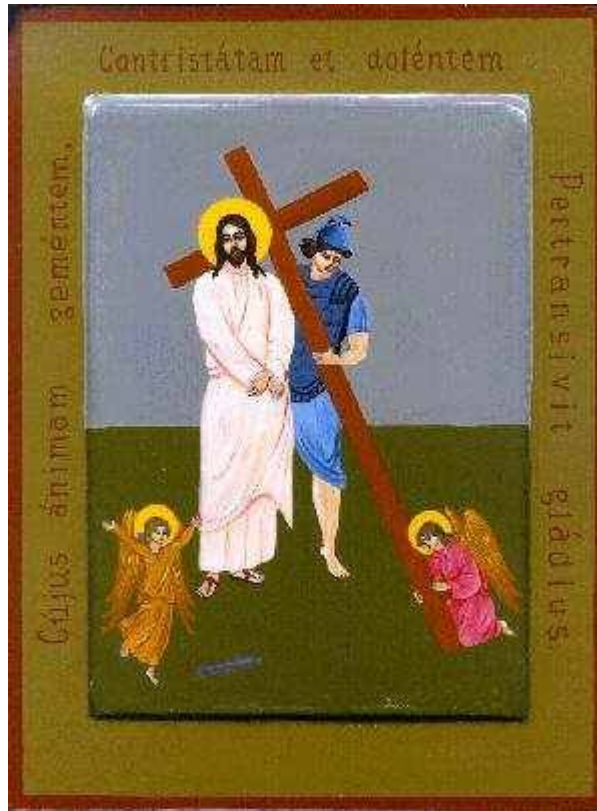

2. Jézus vállára veszi a keresztet

(Mt 27,31; Mk 15,20; Lk 23,26; Jn 19,17)

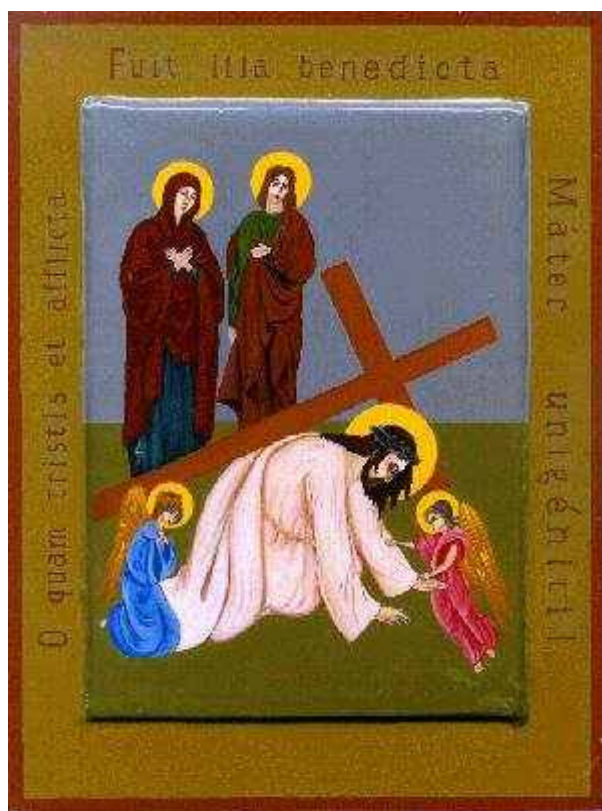
Lábaimat kötéllel összekötözték és, megparancsolták, hogy menjek keresztemhez. Leányom, hiszen egyáltalán nem tudtam járni, mivel lábaimat összekötözték. Akkor földre dobtak, és hajamnál fogva rángattak keresztemhez. Fájdalom elviselhetetlen volt. Az ostromozás miatt felrepedezett testemből darabok szakadtak le. Majd meglazították lábam kötelét, és megrugdostak, hogy álljak fel és vegyem vállamra terhemet. Nem láttam, hol a keresztem, mert a fejembe hatoló tövissek vérrel borították el arcomat és szememet. Erre ők maguk állították fel keresztemet, tették a vállamra és löktek a kapuk felé. Leányom, ó milyen nehéz volt a kereszt, amelyet vinnem kellett! Hátról ostorütésektől hajtva tapogatóztam a kapuk felé. Igyekeztem az utamat figyelni lecsorduló véremen keresztül, amely szememet égette. (1986. november 9.)

A kereszt, amelyet viselni fogsz az én Békém és Szeretetem keresztje, de az én kedves Keresztem viseléséhez leányom sok áldozatot kell hoznod; légy erős és viseld szeretettel; velem fogod megosztani, és osztozni fogsz Szenvedésemben is.

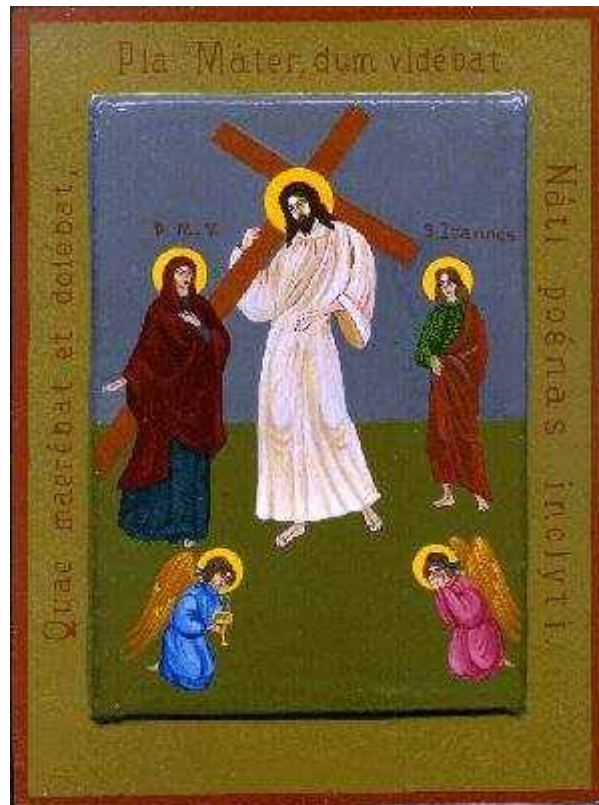
3. Jézus először esik el a kereszttel

Alig tudtam felállni. A tömeg ezután egészen megvadult, s nem láttam magam körül barátot, senki sem volt ott, hogy megvigasztaljon. Gyötrelmeim fokozódtak, és a földre zuhantam. (1986. november 9.)

4. Jézus Szent Anyjával találkozik

Ebbe a Szent Szívbe jöttem el, az én Szentséges Szívem képmásába és hasonlatosságába, hogy Istenemberré legyek és kövessem lépteit, majd később ő kövesse az enyémeiket. Mondottam, hogy ő és én mindent megosztottunk egymással a keresztségig. A mi egységünk olyan bensőségesen teljes volt, hogy nem volt szükségünk beszédre, mert csupán Szívünkben érintkeztünk. Távollétemben nem kellett eljuttatnom hozzá szavaimat és gondolataimat. Szentlelkem egyedülálló hatalmában, Szűzi szívében mindenről tudott, mivel Isten az övé volt, ő meg Istené. (1996. március 25.)

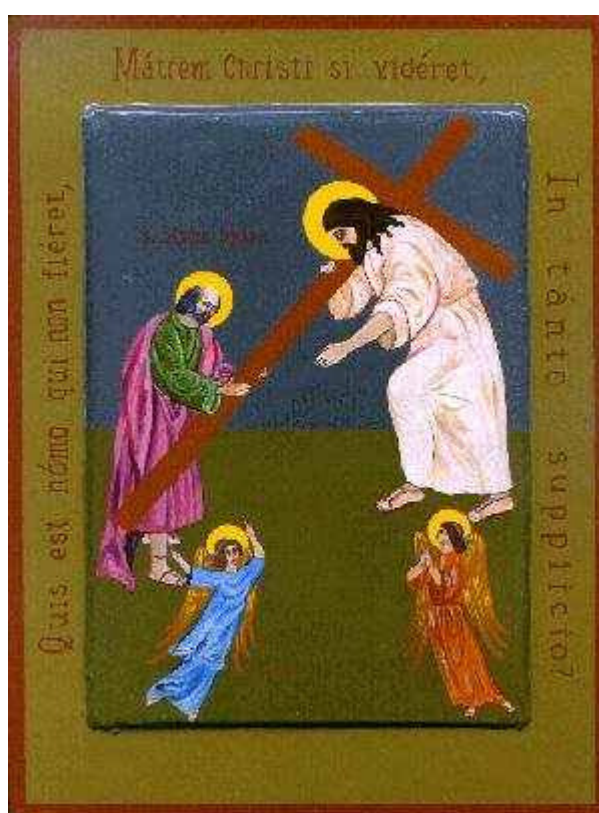

5. Cirenei Simon segíti Jézusnak vinni a keresztet

(Mt 27,32; Mk 15,21)

Félelmükben - hogy még keresztre feszítésem előtt meghalok - a katonák megparancsolták egy Simon nevű embernek, hogy vigye keresztemet. Leányom, ez nem a jóság vagy a részvét tette volt, hanem csupán meg akartak őrizni a kereszt számára. [...] Viseld keresztemet, Vassula, értem viseld. (1986. november 9.)

Hadd hagyjam megint rajtad Keresztemet, könnyíts terhemem, hadd pihenjek meg nálad. Azt akarom, hogy viseld értem, mert bízom benned; [...] itt most rád bízom Keresztemet; hamarosan érezni fogod milyen nehéz a Keresztem; később visszajövök és megszabadítalak

6. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Megengedtem nekik, hogy töviskoronával koronázzanak. Megengedtem nekik, hogy kigúnyoljanak, és Szent Arcomra köpjenek. (1989. március 3.)

Akkor éreztem, hogy valaki letörölte az arcomat. (1986. november 9.)

Igen, Vassula, tekints Arcomra! Megvigasztal, hogy rám nézel. Mondd meg nekik, hogy olyan kevés kell ahhoz, hogy megvigasztaljanak. Jöjj, dicsőíts szereteteddel! (1987. június 7.)

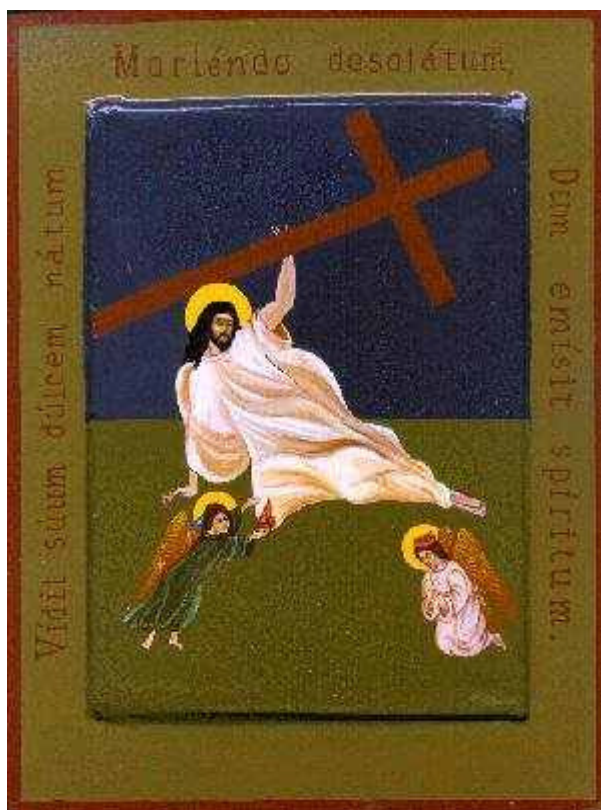
Bárcsak tudnátok, hogy mennyire kész vagyok megbocsátani korszakotok bűneit egyetlen rám vetett kedves tekintetért, egyetlen bűnbánó pillanatért, egyetlen kereső sóhajért, egy csekély megbánásért! Szent Arcomra vetett egyetlen mosolyért megbocsátom és elfeledem bűneiteket. Még Sebeimmel sem törődnék, nem látnám bűnötöket és gonzságotokat. Az egész menny ünnepelne egyetlen bűnbánó pillanatokra, mert mosolyotok és szerető pillantástok oly kedves nekem, mint a tömjén illata, és ezt a bűnbánó pillanatot úgy fogadom, mint új éneket! (1989. augusztus 29.)

7. Jézus másodszor esik el kereszttel

Mindenkit szeretek, aki miután elesett, hozzám jön, és bocsánatot kér. Még jobban szeretem őket. Akkor sem utasítom őket vissza, ha akár milliószor vétkeznek. [...] Nem akarom, hogy eless, melletted leszek, hogy felfogjalak. (1987. január 30.)

Szeretlek, és meg akarlak menteni az eleséstől. Nem engedem, hogy elvesz. (1987. május 15.)

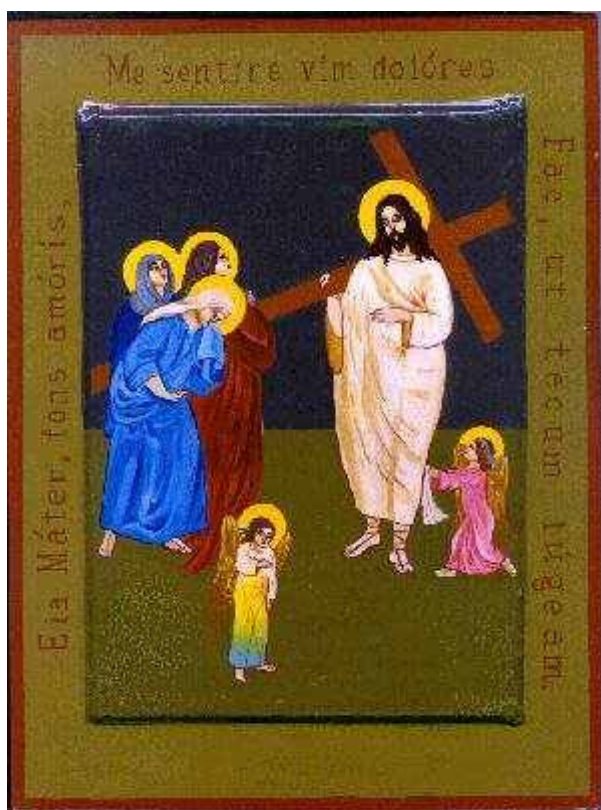
8. Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

(Lk 23,27-32)

Együtt érző asszonyok léptek elő a sorokból, hogy feldagadt arcomat lemossák. Hallottam, amint sírtak és keseregtek. Felismertem őket, és így szóltam hozzájuk: „Legyetek áldottak. Vérem le fogja mosni az emberiség minden bűnét. Íme, leányaim érkezett megváltástok ideje.” (1986. november 9.)

Jaj, azoknak, akik úgy hordozzák magukban vétkeiket, mint gyermekét várandós anya, amikor az én napom eljön! (1991. június 2.)

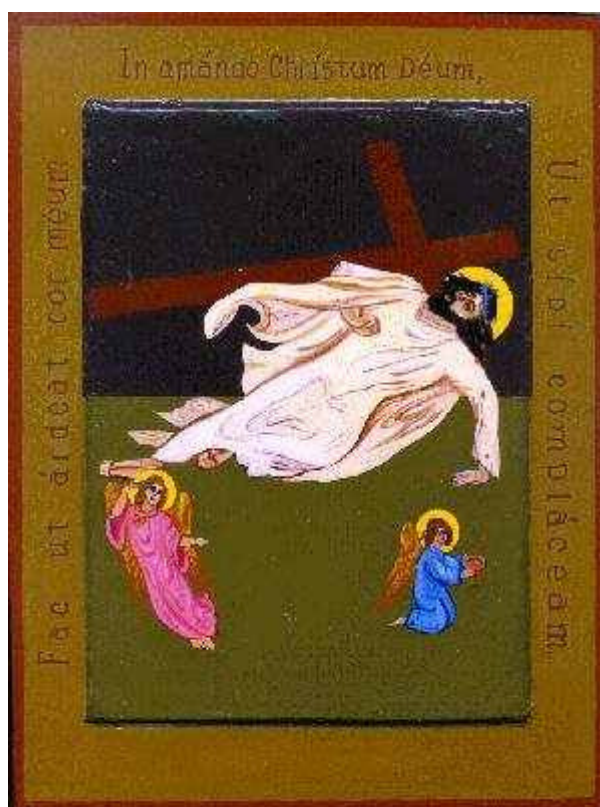
A föld királyai, nagyjai és hadvezérei, a gazdagok és hatalmasok, az egész nép, a rabszolgák és szabadok a hegyi barlangokba és a sziklák közé rejtőznek. Így kiáltanak a hegyeknek és a szikláknak: „Omoljatok ránk és rejtsetek el a trónon ülők színe elől, és a Bárány haragja elől!” (1992. március 3.)

9. Jézus harmadszor esik el a kereszt sulya alatt

Szívem részvétellel telik meg nyomorúságod és visszaeséseid miatt. (1987. május 31.)

Kérdezem azoktól, akik ezt a kinyilatkoztatást visszautasítják: „Vajon törvényem ellen való, ha most Gondviselésem mai műveivel mentem meg teremtésemet a pusztulástól?” (1988. január 2.)

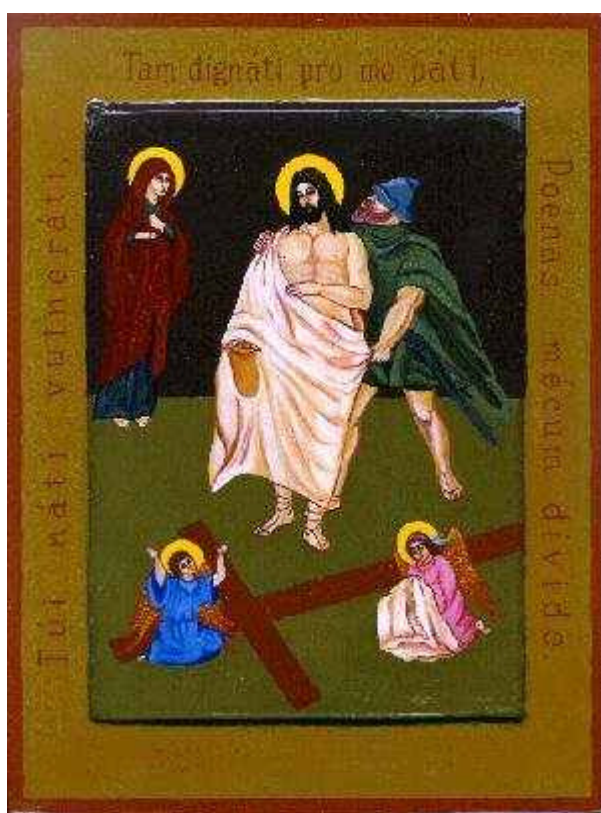

10. Jézust megfosztják ruháitól és epével itatják

(Mt 27,35; Mk 15,24; Lk 23,34; Jn 19,23-24)

A hegyre érve földre löktek. Ruháimat letépték rólam, és meztelenül hagytak ott az emberek szeme láttára. Sebeim újra felszakadtak, és Vérem a földre folyt. A katonák epével kevert borral kínáltak. Visszautasítottam, mert egész belsőm megtelt már a keserőséggel, amellyel ellenségeim itattak... (1986. november 9.)

A te ruhád, gyermekem saját véredbe fog roskadni, és ez is azt fogja bizonyítani, hogy tőlem való vagy. Te erre születél, és beleegyezésed gyönyörűségemre szolgál, mert szenvedésed által sokakat fogok megmenteni. (1995. október 25.)

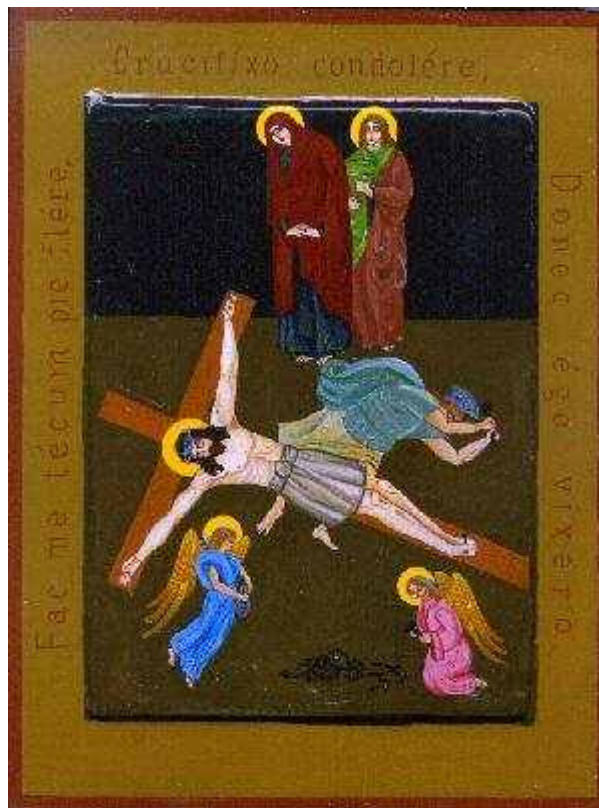
11. Jézust rászegezik a keresztre

(Mt 27,35;55; Mk 15,24; Lk 23,33;49; Jn 19,18)

Először csuklóimat szögezték fel gyorsan, és miután a szögekkel a kereszthez rögzítettek, széjjelhúzták megtört tagjaimat, és erőszakkal átfúrták lábamat. Leányom, leányom, mekkora fájdalom! Milyen nagy szenvedés! Milyen kín lelkem számára! Szeretteim elhagytak, Péter, akire Egyházamat alapítottam, megtagadott, úgy mint a többi barátom. Egyedül hagytak, kiszolgáltattak ellenségeimnek. Sírtam, mert lelkem csordultig volt fájdalommal. (1986. november 9.)

Megengedtem nekik, hogy keresztre feszítsenek. Mindezt irántatok érzett szeretetből tettem. Ó ti gyermekei a keresztre feszítettnek! Hogyan tudjátok elfelejteni mindazt, amit értetek tettem? Azért szállt le a Bölcsesség, hogy elfogják az erőszak alapján és törvények szerint. Azért vetettek meg, és azért utasítottak vissza az emberek, hogy a ti szenvedéseiteket hordozzam. Azért szegeztek fel a fára, hogy titeket megszabadítsalak. Megengedtem nekik, hogy keresztül szúrjanak a ti szabadulásotokra. Elfogadtam egy rettenetesen fájdalmas halálnemet, azért hogy a ti lelketek éljen, és részesülhessen királyságomban. Patakokban hagytam folyni Véretem, hogy ti elnyerjétek az örök életet. A ti kedvetekért engedtem meg, hogy engem bűnösnek tartsanak. (1989. március 3.)

Hogy nem vagytok képesek szeretni egymást? Hogy tudnátok tisztelni engem, amikor válogattok és elutasítjátok egymást?

12. Jézus meghal a kereszten

(Mt 27,50; Mk 15,37; Lk 23,46-49; Jn 19,30)

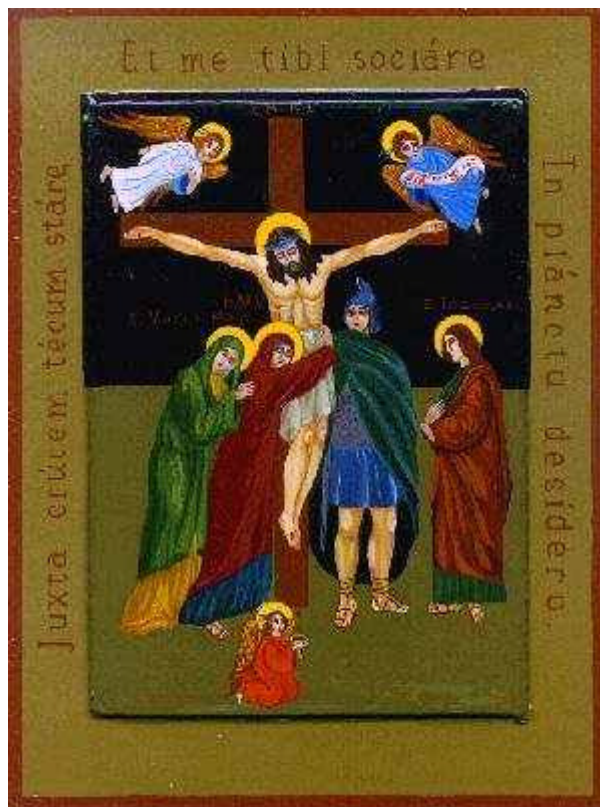
A katonák felállították keresztemet, és a gödörbe helyezték. Rátekinttem a tömegre, bár megdagadt szememmel alig láttam. Néztem az embereket. Nem láttam egy barátot sem azok között, akik gúnyoltak. Senki sem volt ott, hogy megvigasztaljon. „Istenem! Istenem! Miért hagytál el engem?” Elhagytak mindazok, akik szerettek.... Tekintetem Anyámra esett. Ránéztem és megszólalt a Szívünk. „Neked adom szeretett gyermekeimet, hogy legyenek a Te gyermekeid is, légy Te az Édesanyjuk.” (1986. november 9.)

Emlékszel amikor a kereszten voltam? Melyek voltak a szavaim? Azt mondtam: Nézd az anyád! Ő szeret téged, és gondoskodik rólad. Az Atya tetszése szerint ad mindenkinek, fogadd el, amit ad neked.

Keresztemről kiáltottam. Ez volt utolsó hangos kiáltásom. Akkor hallattam, amikor még testben voltam. E kiáltásban szenvedés, fájdalom és keserűség visszhangzott Lelkem mélyéről, és áttörte a magasságos mennyet. Megrendítette a Föld alapjait, kettéhasította azok szívét, akik szerettek engem, és kettéhasította a templom kárpitját is. Húséges követőket támasztott számomra, és feltámasztott halottakat is a sírjukból, felforgatta földtakarójukat, és legyőzte a gonoszt. Hatalmas mennydörgés rázta meg az egeket fent. Minden angyal remegve borult arcra, és teljes csendben imádtak engem. Anyám, aki közelemben állt, hallván kiáltásomat, térdre esett a földön, és sírva temette kezébe arcát. Utolsó kiáltásomat magával hordozta elszenderedése napjáig. Szenvedett... (1987. április 29.)

Minden beteljesedett, közel volt a megváltás. Láttam a megnyílt eget, néma csöndben ott állt minden angyal: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet. Most már Nálad vagytok.” (1986. november 9.)

Én pedig megkeseredtem, és még most is szenvedek a világ sok gonoszsága, a bűnök, a törvénytelenések és az önzés miatt. Kiáltásom napról napra hangosabb lesz. Egyedül hagytak keresztemen, egyedül, hogy viseljem a világ bűneit vállamon, egyedül hogy szenvedjek, egyedül hogy meghaljak kiontva Véremet, amely beborította az egész világot, és megváltott benneteket szeretett gyermekeim. Ugyanez a kiáltás hallatszik most a Földön a múlt visszhangjaként. Vajon a múlt árnyékában élek? Hiábavaló lett volna áldozatom? Hogy lehet, hogy most nem halljátok kiáltásom a keresztről? Miért csukjátok be fületeket, és miért zárkóztok el előle? (1987. április 29.)

Megrendítette a Föld alapjait, kettéhasította azok szívét, akik szerettek engem, és kettéhasította a templom kárpitját is. Hűséges követőket támasztott számomra, és feltámasztott halottakat is a sírjukból, felforgatta földtakarójukat, és legyőzte a gonoszt. Hatalmas mennydörgés rázta meg az egeket fent. Minden angyal remegve borult arcra, és teljes csendben imádtak engem. Anyám, aki közelemben állt, hallván kiáltásomat, térdre esett a földön, és sírva temette kezébe arcát. Utolsó kiáltásomat magával hordozta elszenderedése napjáig. Szenvedett... (1987. április 29.)

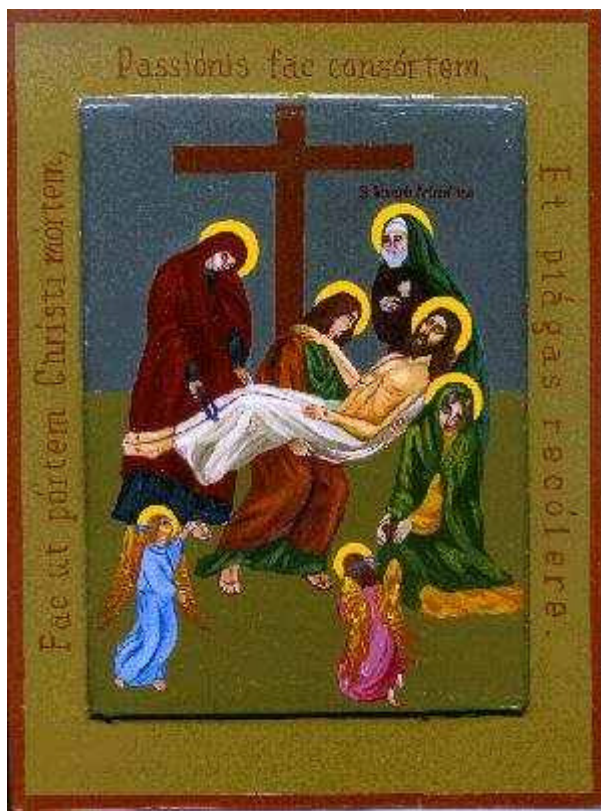
Minden beteljesedett, közel volt a megváltás. Láttam a megnyílt eget, néma csöndben ott állt minden angyal: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet. Most már Nálad vagyok.” (1986. november 9.)

Én pedig megkeseredtem, és még most is szenvedek a világ sok gonoszsága, a bűnök, a törvénytelenségek és az önzés miatt. Kiáltásom napról napra hangosabb lesz. Egyedül hagytak keresztemen, egyedül, hogy viseljem a világ bűneit vállamon, egyedül hogy szenvedjek, egyedül hogy meghaljak kiontva Véremet, amely beborította az egész világot, és megváltott benneteket szeretett gyermekeim. Ugyanez a kiáltás hallatszik most a Földön a múlt visszhangjaként. Vajon a múlt árnyékában élek? Hiábavaló lett volna áldozatom? Hogy lehet, hogy most nem halljátok kiáltásom a keresztről? Miért csukjátok be fületek, és miért zárkóztok el előle? (1987. április 29.)

13. Jézus testét leveszik a keresztről, s Anyja ölébe fektetik

(Mt 27,59; Mk 15,46; Lk 23,53; Jn 19,39)

Soha ne veszítsd el bátorságodat! Melletted vagyok. Térj be Jézus Sebeibe, térj be Fájdalmas Szívembe, és érezd fájdalmamat! Érezd mennyire sírok! Sokakhoz elmegyek, megmutatom nekik Szívemet, jeleket adok képmásaim könnyhullatásával. Megjelenek különböző helyeken, de gyermekeim szívét vastag kéreg takarja, a hitetlenség kérge. Nevetségessé teszik azokat, akik hisznek. Isten Szava mit sem jelent számukra, Isten felszólításait semmibe veszik, kevés figyelmet szentelnek figyelmeztetéseinknek. Senki sem akar azokra a kinyilatkoztatásokra figyelni, amelyeket maga az Isten ad. A ti korszakotok hite semmivé vált, elsöpörte az összeférhetetlenség, a romlottság, a kegyetlenség és az aljasság. Mennyire fáj Szeplőtelen Szívem! Kezem már nem tudja tovább tartani Isten karját, hogy le ne sűjtson rátok. (1988. augusztus 6.)

14. Jézust sírba teszik

(Mt 27,60; Mk 15,46; Lk 23,53; Jn 19,41-42)

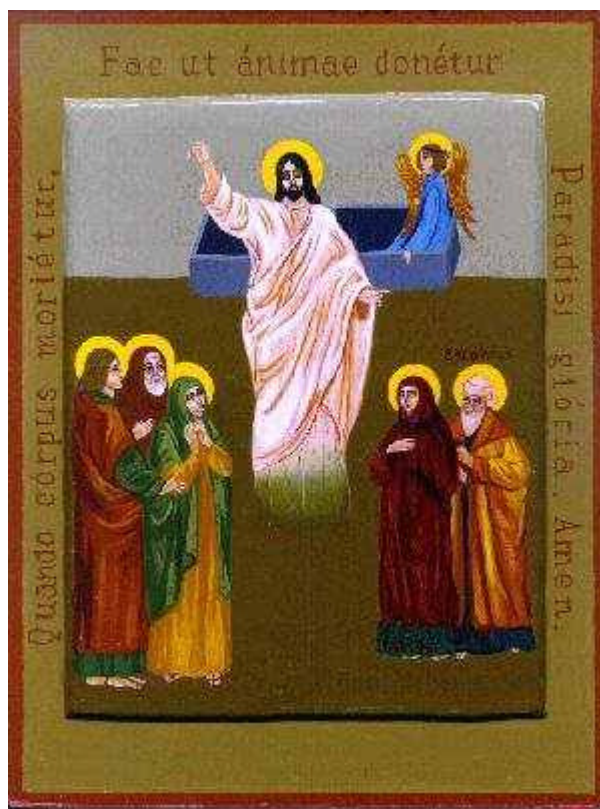
Az a szándékom, hogy felkeltslek benneteket sírotokból, és saját birtokotokra vezesselek benneteket: az én Szentséges Szívembe! (1990. április 10.)

És te gyermekem, aki olvasod az üzenetet, vagy hallasz engem, te akit meglátogattalak sírodban, és lehettemmel eltöltöttelek, mondom neked: Kövesd Vérem nyomát, amelyet jelül hagyok számodra! Ha megállít és megkérdez egy járókelő útközben, mondd meg neki, hogy az én tanítványom vagy, és én a te Mestered, és hogy te éppen azon az úton vagy, hogy tanúságot tégy a keresztre feszített Krisztusról, a feltámadt Krisztusról. Ha egy kufár állít meg, őrizkedj becstelenségétől! Vigyázz nehogy kereszted helyett, amelyet én adtam neked, romlott álbölcsességet adjon. Egyetlen hang, egyetlen szó nélkül, még lelkesebben mint eddig, öleld át a válladon lévő gerendát, és kövesd Vérem nyomát, az hozzám vezet téged. Ha közülük valaki ellened fordul, ne takard el arcod a sértések vagy ütések elől, tartsd oda hátadat is, hogy felismerjenek sebeidről! Legyenek sebeid az én Sebeim tökéletes másai, mivel ugyanazok ejtik rajtad, akik engem a te Mesteredet megsebeztek. És akkor megjelenik az égen az Emberfiának jele. Nagy világosság kél a ti sötétségetekben, mert én, a ti Szent Istenetek meg akarlak menteni benneteket Szent Nevemért.

Jöjj gyermekem, aki hallasz vagy olvasol engem! E tanúságtételben újból kinyilvánítottam neked szeretetemet. Ne mondd, hogy túl messze vagyok ahhoz, hogy szeress, mert e pillanatban is olyan különös gyengédséggel és szeretettel tekintek rád, amelyet sohasem tudsz teljesen megérteni. Ha egyedül érted kellene visszatérnem, hogy megváltsalak, a legkisebb habozás nélkül jönnék, és újra kezdeném szenvedéseimet, egyedül csak érted! Elhiszed-e most nekem, ha azt mondom, hogy embernek nem lehet nagyobb szeretete annál, minthogy barátaiért áldozza életét?

Azért mondom el mindezt, hogy békére lelj Szívemben, hogy igaz életet találj bennem, Istenedben. Tudom, hogy gyenge vagy gyermekem, de gyengeséged magához vonzza mindenhatóságomat.

Fel tudod-e fogni amit mondok? Azt mondom: béke legyen veled! A szeretet áldozata vagyok. Én beszélek hozzád. Én vagyok az, aki a szeretet e tanúságát adtam neked szeretetem emlékére. Merülj el bennem, és engedd, hogy elárasszalak! Érezd, mennyire vágyódik Szívem a szeretet viszonzására! Ne állj ellen nekem! Jöjj hozzám úgy, amilyen vagy! Jöjj, és igyál Szívem áradatából, és még többre fogsz szomjazni. Ó közületek hányan hagyták el az Igazságot, és indultak ilyen-olyan utakra. Az Igazság SZERETET. Én vagyok az Igazság. Legyetek az Igazság tanúi! Fogadjátok az Igazság Szentlelkét, fogadjátok a kegyelem Szentlelkét! Megáldalak benneteket a szeretet sóhaját hagyva homlokotokon. Legyetek egyek Szent Nevemben! (1990. október 22.)

Jöjj gyermekem, aki hallasz vagy olvasol engem! E tanúságtételben újból kinyilvánítottam neked szeretetemet. Ne mondd, hogy túl messze vagyok ahhoz, hogy szeress, mert e pillanatban is olyan különös gyengédséggel és szeretettel tekintek rád, amelyet sohasem tudsz teljesen megérteni. Ha egyedül érted kellene visszatérnem, hogy megváltsalak, a legkisebb habozás nélkül jönnék, és újra kezdeném szenvedéseimet, egyedül csak érted! Elhiszed-e most nekem, ha azt mondom, hogy embernek nem lehet nagyobb szeretete annál, minthogy barátaiért áldozza életét? Azért mondom el mindezt, hogy békére lelj Szívemben, hogy igaz életet találj bennem, Istenedben. Tudom, hogy gyenge vagy gyermekem, de gyengeséged magához vonzza mindenhatóságomat. Fel tudod-e fogni, amit mondok? Azt mondom: Béke legyen veled! A szeretet áldozata vagyok. Én beszélek hozzád. Én vagyok az, aki a szeretet e tanúságát adtam neked szeretetem emlékére. Merülj el bennem, és engedj, hogy elárasszak! Érezd, mennyire vágyódik Szívem a szeretet viszonzására! Ne állj ellen nekem! Jöjj hozzám úgy, amilyen vagy! Jöjj, és igyál Szívem áradatából, és még többre fogsz szomjazni. Ó közületek hányan hagyták el az Igazságot, és indultak ilyen-olyan utakra.

Az Igazság SZERETET. Én vagyok az Igazság. Legyetek az Igazság tanúi! Fogadjátok az Igazság Szentlelkét, fogadjátok a kegyelem Szentlelkét! Megáldalak benneteket a szeretet sóhaját hagyva homlokotokon. Legyetek egyek Szent Nevemben! (1990. október 22.)

Christos anessti! Alithos anessti!

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

(Ortodox köszöntés a Feltámadás ünnepe után.)

www.tlig.org/hu

www.onedate.hu